

петъ копита, а не като свине-то по четире, и копита-та му сж покрити съ дебела кожа.

Най-чуденъ дѣлъ отъ слоново-то тѣло е *хоботъ-тъ*. Той е проточенъ отъ носъ-тъ, и бива дълъгъ до три лактя. На край-тъ на хоботъ-тъ има брадавица, прилична на прѣстъ, и двѣ ноздри. Хоботъ-тъ състои отъ кожа, отъ нерви и отъ мишици и затова по чувствителность-та е съвършено орждие за осезане. Слоновь-тъ прави съ хоботъ-тъ си всичко, што-то правимъ ми съ ржцѣ-тъ: той може да го сбира, да го распушта и да го върти всякакъ; а съ край-тъ на хоботъ-тъ си зема отъ земя-та дори и пара, отключова заключени врата, отпушова шишета, бере цвѣтие, смуче вода съ него и я прѣска като извъ решетка и др. т. Освѣнъ това, хоботъ-тъ е надаренъ съ голѣма сила: слонъ-тъ единъ пхтъ да удари човѣкъ-тъ съ него може да го убие; съ него той вдига отъ земя-та до 50—60 оки; а на гърбъ-тъ си може да носи до 1000 оки. Слоновь-тъ да върви полека, а конъ-тъ да припка не може да го стигне; въ слонове-тѣ могатъ да тичать и да плувать. Слонове-тѣ ходять на голѣми стада, до 400 на куць, по сѣвчести-тѣ гори на внхтрѣшна Африка, въ южна Азия и на острови-тѣ Цейлонъ и Суматра; живѣхтъ до 200 години. Слонове-тѣ се хранять съ растителна храна; обичать житни-тѣ растения и за това често опустошяватъ полета, посѣяни съ оризь. Да храни човѣкъ питоменъ слонъ излиза доста скжнъ; единъ слонъ яде на день до 20 оки варенъ оризь и оште толкова трѣва и листа.

Питомни-тѣ слонове вършять на човѣкъ-тъ всякаква работа: той съ тѣхъ прѣкарова всякаква стока, ходи на ловъ и пр. Слонове не впрѣгать въ кола; люде-тѣ правять одръ на гърбъ-тъ на слонъ-